

**გადაწყვეტილება
საქართველოს სახელით**

**28 ნოემბერი, 2019 წელი
თბილისი**

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

**მოსამართლე ლილი ტყემალაძე
სხდომის მდივანი ანა მეშველიანი**

მოსარჩელე - სს „თიბისი ბანკი“

წარმომადგენელი - თათია ფხაკაძე

მოპასუხე - ანუშ მოსიანი

**დავის საგანი - საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე
დავალიანების დაკისრება**

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა:

1.1. ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს:

1.1.1. 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე შემცირებული დავალიანების - 202.24 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 165.7 ლარი და შემცირებული ჯარიმა - 36.54 ლარი;

1.1.2. 2019 წლის 09 იანვრიდან (დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან) 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 165.7 ლარზე, აღსრულებამდე დასარიცხი შემცირებული პირგასამტეხლოს, ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა (რაც ყოველდღიურად შეადგენს 0.82 ლარს), მაგრამ არაუმეტეს - 100 ლარისა;

1.1.3. 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე შემცირებული დავალიანების - 316.32 ლარის

გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 291.33 ლარი და შემცირებული ჯარიმა - 24.99 ლარი;

1.1.4. 2019 წლის 09 იანვრიდან (დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან) 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 291.33 ლარზე, აღსრულებამდე დასარიცხი შემცირებული პირგასამტეხლოს, ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა (რაც ყოველდღიურად შეადგენს 1.45 ლარს), მაგრამ არაუმეტეს - 100 ლარისა;

1.1.5. 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე შემცირებული დავალიანების - 2 612.31 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 2 042.12 ლარი და შემცირებული ჯარიმა - 570.19 ლარი;

1.1.6. 2019 წლის 09 იანვრიდან (დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან) 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 2 042.12 ლარზე, აღსრულებამდე დასარიცხი შემცირებული პირგასამტეხლოს, ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა (რაც ყოველდღიურად შეადგენს - 10.21 ლარს), მაგრამ არაუმეტეს - 400 ლარისა;

1.1.7. 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანების - 872.52 ლარის ოდენობით გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 799.14 ლარი, პროცენტი - 62.72 ლარი და ჯარიმა - 10.66 ლარი;

1.1.8. 2019 წლის 09 იანვრიდან (დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან) 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 799.14 ლარზე, აღსრულებამდე წლიური 48% სარგებლის გადახდა, რაც ყოველთვიურად შეადგენს - 31.96 ლარს;

1.1.9. 2019 წლის 09 იანვრიდან (დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან) 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 799.14 ლარზე, ვალდებულების სრულად შესრულებამდე დასარიცხი პირგასამტეხლოს, ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა (რაც ყოველდღიურად შეადგენს - 3.99 ლარს), მაგრამ არაუმეტეს - 100 ლარისა.

მოსარჩელის წარმომადგენელი განმარტავს, რომ სს "თიბისი ბანკსა" და ანუშ მოსიანს შორის 2017 წლის 17 დეკემბერს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 1 600 ლარის ოდენობით. კრედიტის ვადად განისაზღვრა 375 დღე (12 გადახდა), კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში - 135.27 ლარის გადახდით. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული

პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე - 2 ლარი, ამას დამატებული 1.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

ანუშ მოსიანს ჯეროვნად არ შეუსრულებია ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებები. აღნიშნული სესხის დასაფარად საერთო ჯამში გადახდილია - 1 489.13 ლარი, საიდანაც ძირი თანხაა - 1 434.3 ლარი, ხოლო ჯარიმა - 54.83 ლარი. 2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 202.91 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 165.7 ლარი და ჯარიმა - 37.21 ლარი.

ასევე, სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის 2018 წლის 31 იანვარს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი - 1 165.5 ლარის ოდენობით, კრედიტის ვადად განისაზღვრა 383 დღე (12 გადახდა), კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 18 რიცხვში - 99.03 ლარის გადახდით. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე - 2 ლარი, ამას დამატებული 1.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

ანუშ მოსიანს ჯეროვნად არ შეუსრულებია ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. აღნიშნული სესხის დასაფარად საერთო ჯამში გადახდილია - 1 009.82 ლარი, საიდანაც ძირი თანხაა - 874.17 ლარი, ხოლო ჯარიმა - 135.65 ლარი. 2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 317.51 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 291.33 ლარი და ჯარიმა - 26.18 ლარი.

სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის 2018 წლის 18 აპრილს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი - 2 635 ლარის ოდენობით. კრედიტის ვადად განისაზღვრა 374 დღე (12 გადახდა), კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში - 221.52 ლარის გადახდით. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე - 2 ლარი, ამას დამატებული 1.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

ანუშ მოსიანის მიერ დარღვეული იქნა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. აღნიშნული სესხის დასაფარად საერთო ჯამში გადახდილია - 1 297.65 ლარი, საიდანაც ძირი თანხაა - 592.88 ლარი, ხოლო ჯარიმა - 704.77 ლარი. 2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 2 620.68 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 2 042.12 ლარი

და ჯარიმა - 578.56 ლარი.

ასევე, სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის 2017 წლის 26 ივლისს დაიდო საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მოპასუხეზე გაიცა საკრედიტო ბარათი - 800 ლარიანი საკრედიტო ლიმიტით. საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 48%-ით კრედიტის სავაჭრო/მომსახურების ობიექტებში ათვისების და ერთი წლის განმავლობაში დაფარვის შემთხვევაში, 48 %-ით კრედიტის სს „თიბისი ბანკის“ ბანკომატით ათვისების და ერთი წლის განმავლობაში დაფარვის შემთხვევაში. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე 20 ლარი, ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. კრედიტის პერიოდული დაფარვა უნდა მომხდარიყო დაანგარიშების თარიღიდან მაქსიმუმ 25-ე დღეს დაანგარიშების დღემდე დარიცხული საპროცენტო სარგებლის და პირგასამტეხლოს (ასეთი არსებობის შემთხვევაში) ოდენობით. დაანგარიშების თარიღად განისაზღვრა ყოველი თვის 27 რიცხვი. ამასთან, 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულების 7.2 პუნქტის თანახმად, ეს ხელშეკრულება წარმოადგენდა ამ ხელშეკრულების 7.6.2 ქვეპუნქტში დასახელებული ძირითადი ხელშეკრულების განუყოფელ ნაწილს, რაც ნიშნავდა იმას, რომ ამ ხელშეკრულებაზე სრულად ვრცელდებოდა ძირითადი ხელშეკრულების მოქმედება და საქართველოს კანონმდებლობით ამ ხელშეკრულებისთვის გათვალისწინებული ყველა სხვა პირობა მოცემული იყო ძირითად ხელშეკრულებაში; ხოლო ამავე ხელშეკრულების 7.6.2 პუნქტის თანახმად, ეს ხელშეკრულება იმავდროულად წარმოადგენდა კლიენტის განცხადებას საკრედიტო პროდუქტის მიღების შესახებ, რომლის ხელმოწერითაც კლიენტი ადასტურებდა, რომ დეტალურად იცნობდა ბანკის ინტერნეტ გვერდზე www.tbcbank.ge განთავსებული საბანკო ოპერაციების წარმოების შესახებ ხელშეკრულების პირობებს (ამ ხელშეკრულებაში შეტანილ ყველა ცვლილებასა და დამატებას) და ეთანხმებოდა მათ, რითიც უერთდებოდა ზემოხსენებულ ხელშეკრულებას.

ანუშ მოსიანის მიერ ჯეროვნად არ იქნა შესრულებული ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება. 2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 872.52 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 799.14 ლარი, პროცენტი - 62.72 ლარი და ჯარიმა - 10.66 ლარი.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხემ წერილობით წარმოდგენილი შესაგებლით ნაწილობრივ ცნო სარჩელი, კერძოდ, საკრედიტო ხელშეკრულებიდან გამომდინარე კრედიტის ძირითადი თანხების ნაწილში.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. სს "თიბისი ბანკსა" და ანუშ მოსიანს შორის 2017 წლის 17 დეკემბერს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი - 1 600 ლარის ოდენობით. კრედიტის ვადად განისაზღვრა 375 დღე (12 გადახდა), წლიური საპროცენტო განაკვეთი - 0,00%, ეფექტური საპროცენტო განაკვეთი - 12,10%. კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში - 135.27 ლარის გადახდით. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე - 2 ლარი, ამას დამატებული 1.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულება (ს.ფ. 21-23).

3.1.2. სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის 2018 წლის 31 იანვარს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი - 1 165.5 ლარის ოდენობით, კრედიტის ვადად განისაზღვრა 383 დღე (12 გადახდა), წლიური საპროცენტო განაკვეთი - 0,00%, ეფექტური საპროცენტო განაკვეთი - 23,86%. კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 18 რიცხვში - 99.03 ლარის გადახდით. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე - 2 ლარი, ამას დამატებული 1.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

2017 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულება (ს.ფ. 24-26).

3.1.3. სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის 2018 წლის 18 აპრილს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი - 2 635 ლარის ოდენობით. კრედიტის ვადად განისაზღვრა 374 დღე (12 გადახდა), წლიური საპროცენტო განაკვეთი - 0,00%, ეფექტური საპროცენტო განაკვეთი - 11,02%. კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში - 221.52 ლარის გადახდით. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადაგადაცილებაზე - 2 ლარი, ამას დამატებული 1.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებას:

2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულება (ს.ფ.27-29).

3.1.4. სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის 2017 წლის 26 ივლისს დაიდო საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულება №OM927497, რომლის საფუძველზეც მოპასუხეზე გაიცა საკრედიტო ბარათი - 800 ლარიანი საკრედიტო ლიმიტით.

საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 48%-ით კრედიტის სავაჭრო/მომსახურების ობიექტებში ათვისების და ერთი წლის განმავლობაში დაფარვის შემთხვევაში , 48 %-ით კრედიტის სს „თიბისი ბანკის“ ბანკომატით ათვისების და ერთი წლის განმავლობაში დაფარვის შემთხვევაში.

ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ყოველი დარღვევისას - 20 ლარი, ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე.

კრედიტის პერიოდული დაფარვა უნდა მომხდარიყო დაანგარიშების თარიღიდან მაქსიმუმ 25-ე დღეს დაანგარიშების დღემდე დარიცხული საპროცენტო სარგებლის და პირგასამტეხლოს (ასეთი არსებობის შემთხვევაში) ოდენობით. დაანგარიშების თარიღად განისაზღვრა ყოველი თვის 27 რიცხვი. ამასთან, 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულების 7.2 პუნქტის თანახმად, ეს ხელშეკრულება წარმოადგენდა ამ ხელშეკრულების 7.6.2 ქვეპუნქტში დასახელებული ძირითადი ხელშეკრულების განუყოფელ ნაწილს, რაც ნიშნავდა იმას, რომ ამ ხელშეკრულებაზე სრულად ვრცელდებოდა ძირითადი ხელშეკრულების მოქმედება და საქართველოს კანონმდებლობით ამ ხელშეკრულებისთვის გათვალისწინებული ყველა სხვა პირობა მოცემული იყო ძირითად ხელშეკრულებაში; ხოლო ამავე ხელშეკრულების 7.6.2 პუნქტის თანახმად, ეს ხელშეკრულება იმავდროულად წარმოადგენდა კლიენტის განცხადებას საკრედიტო პროდუქტის მიღების შესახებ, რომლის ხელმოწერითაც კლიენტი ადასტურებდა, რომ დეტალურად იცნობდა ბანკის ინტერნეტ გვერდზე www.tbcbank.ge განთავსებული საბანკო ოპერაციების წარმოების შესახებ ხელშეკრულების პირობებს (ამ ხელშეკრულებაში შეტანილ ყველა ცვლილებასა და დამატებას) და ეთანხმებოდა მათ, რითიც უერთდებოდა ზემოხსენებულ ხელშეკრულებას.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებებს:

2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულება (30-38).

ხელშეკრულება ფიზიკური პირის საბანკო ოპერაციების წარმოების შესახებ (ს.ფ. 39-57).

3.1.5. 2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით მოპასუხის ანუშ მოსიანის დავალიანება 2017 წლის 17 დეკემბერს სწრაფი განვადების ფარგლებში გაფორმდა საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირითადი თანხის სახით შეადგენს - 165,7 ლარს; 2018 წლის 31

იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირითადი თანხის სახით შეადგენს - 291,33 ლარს; 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირითადი თანხის სახით შეადგენს – 2 042,12 ლარს; 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულება №OM927497 გამომდინარე – 799,14 ლარს.

აღნიშნული მოთხოვნის ნაწილში მოპასუხემ ცნო სარჩელი.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებებს:

მოსარჩელის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 3-5).

მოპასუხის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 105-106).

სს „თიბისი ბანკის“ მიერ გაცემული ცნობა დავალიანების შესახებ (ს.ფ. 63).

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. მოპასუხემ სადავოდ გახადა დარიცხული პირგასამტეხლოსა და სარგებლის ოდენობა.

საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს, რომ 2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ წინაშე 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება პირგასამტეხლოს სახით - 37,21 ლარი; 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება პირგასამტეხლოს სახით - 36,18 ლარი; 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება პირგასამტეხლოს სახით - 578,56 ლარი;

2019 წლის 09 იანვრის მდგომარეობით ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ წინაშე 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება სარგებლის სახით - 62.72 ლარი, ხოლო პირგასამტეხლოს სახით - 10.66 ლარი.

სასამართლო ემყარება შემდეგ მტკიცებულებებს:

მოსარჩელის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 3-5).

სს „თიბისი ბანკის“ მიერ გაცემული ცნობა დავალიანების შესახებ (ს.ფ. 63).

გადახდების ისტორიები (ს.ფ. 55; 57-58).

ამონაწერი ანგარიშიდან (ს.ფ. 59-62).

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასების შედეგად,

სასამართლოს მიაჩნია, რომ სს „თიბისი ბანკის“ სარჩელი საფუძვლიანია და ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 867-ე, 868-ე, 411-ე, 414-ე, 417-ე, 418-ე 420-ე მუხლებით;

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3, 208-ე მუხლებით.

6. სამართლებრივი შეფასება

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 867-ე მუხლის შესაბამისად, საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით, კრედიტის გამცემი აძლევს ან მოვალეა მისცეს მსესხებელს სასყიდლიანი კრედიტი სესხის ფორმით.

დადგენილია, რომ მხარეებს სს „თიბისი ბანკსა“ და ანუშ მოსიანს შორის ვალდებულებითი ურთიერთობა წარმოიშვა საკრედიტო ხელშეკრულებების საფუძველზე, რომლის შესაბამისად, ბანკმა იკისრა ვალდებულება კლიენტზე გაეცა კრედიტები შეთანხმებული ოდენობით, ხოლო მოპასუხემ იკისრა ვალდებულება დაებრუნებინა კრედიტის თანხები გრაფიკით გათვალისწინებულ ვადებში. დადგენილია, რომ გამსესხებელმა ვალდებულება შეასრულა ჯეროვნად და გასცა საკრედიტო ხელშეკრულებებით გათვალისწინებული თანხები. დადგენილია, რომ მსესხებელს ანუშ მოსიანს ბანკის წინაშე ნაკისრი ვალდებულებები ჯეროვნად არ შეუსრულებია, რის გამოც მოსარჩელის წინაშე ერიცხება დავალიანება.

ამდენად, სს „თიბისი ბანკი“ უფლებამოსილია მოითხოვოს მსესხებლისგან საკრედიტო ხელშეკრულებებიდან გამომდინარე, გადაცემული კრედიტის თანხები, კერძოდ, 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე - 165.7 ლარი, 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე - 291.33 ლარი, 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე - 2 042.12 ლარი, 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე - 799.14 ლარი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილების შესაბამისად, მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას სასამართლოში, ამ კოდექსში ჩამოყალიბებული წესების შესაბამისად, სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ისინი განსაზღვრავენ დავის საგანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტილებას სარჩელის (განცხადების) შეტანის შესახებ. მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს - ცნოს სარჩელი.

სასამართლო განმარტავს, რომ დისპოზიციურობის პრინციპი სამართალწარმოებაში ესაა საპროცესო კანონმდებლობით გათვალისწინებული და გარანტირებული შესაძლებლობა, მხარეებმა თავისუფლად ისარგებლონ ან განკარგონ თავიანთი მატერიალური და საპროცესო უფლებები. დისპოზიციურობის პრინციპის ერთ-ერთი გამოვლინებაა მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა.

მოცემულ შემთხვევაში, მოპასუხემ გამოიყენა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლით გათვალისწინებული უფლება და ცნო სს „თიბისი ბანკის“ სარჩელი საკრედიტო ხელშეკრულებებიდან გამომდინარე მოთხოვნის ძირი თანხის, საერთო ჯამში - 3 298.29 ლარის ნაწილში.

ზემოაღნიშნული მუხლის თანახმად, მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა შესაბამის ნაწილში სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველია.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 868-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, მხარეთა შეთანხმებით კრედიტორისათვის შეიძლება განისაზღვროს ფიქსირებული ან ინდექსირებული საპროცენტო განაკვეთი.

მხარეებს შორის გაფორმებული საკრედიტო ბარათით სარგებლობის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იყო კრედიტით სარგებლობისათვის პროცენტის გადახდევინება, შესაბამისად, კრედიტორი სს „თიბისი ბანკი“ უფლებამოსილია მოითხოვოს მსესხებლისაგან საკრედიტო ხელშეკრულებიდან გამომდინარე პროცენტის გადახდევინება. ამ ვალდებულების შესასრულებლად მოვალე ანუშ მოსიანს კრედიტორის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დარიცხული პროცენტის - 62.72 ლარის გადახდა.

6.3. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის თანახმად, პირგასამტეხლო - მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა - მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის. ამავე კოდექსის 418-ე მუხლის თანახმად, ხელშეკრულების მხარეებს შეუძლიათ თავისუფლად განსაზღვრონ პირგასამტეხლო, რომელიც შეიძლება აღემატებოდეს შესაძლო ზიანს, გარდა ამ კოდექსის 625-ე მუხლის მე-8 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა. შეთანხმება პირგასამტეხლოს შესახებ მოითხოვს წერილობით ფორმას.

აღნიშნული ნორმის მიხედვით, პირგასამტეხლო მოვალეს ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში უპირობოდ ეკისრება. განსახილველ შემთხვევაში არსებობს მხარეების მიერ დადებული წერილობითი გარიგებები, რომლებიც ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში ადგენს პირგასამტეხლოს. დადგენილია, რომ მოვალემ ვალდებულება არ შეასრულა და არ გადაიხადა კრედიტის თანხა ხელშეკრულებით შეთანხმებული წესის შესაბამისად.

ამდენად, არსებობს ყველა პირობა, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა პირგასამტეხლოს დაკისრების შესახებ დაკმაყოფილდეს.

მოპასუხე ანუშ მოსიანს მოსარჩელის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს: 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე პირგასამტეხლოს - 36.54 ლარის გადახდა, 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე პირგასამტეხლოს - 10.66 ლარის გადახდა, 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე პირგასამტეხლოს - 24.99 ლარია და 2019 წლის 09 იანვრიდან 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 291.33 ლარზე, აღსრულებამდე პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა, მაგრამ არაუმეტეს 100 ლარისა. სასამართლოს მიაჩნია, რომ პირგასამტეხლოს აღნიშნული ოდენობები არ არის შეუსაბამოდ მაღალი სსკ-ის 420-ე მუხლის შესაბამისად.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 420-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებების გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო.

პირგასამტეხლო წარმოადგენს ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის დამატებით საშუალებას. ვალდებულების დარღვევამდე პირგასამტეხლო ემსახურება ვალდებულების შესრულების სტიმულირებას, ვინაიდან მოვალემ იცის, რომ ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში მას მოუწევს გარკვეული საზღაურის გადახდა. პირგასამტეხლო ატარებს პრევენციული და მინიმალური ზიანის ანაზღაურების ფუნქციას, შესაბამისად პირგასამტეხლო რომელიც გადააჭარბებს ამ ოდენობას, იძენს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლოს სტატუსს. მნიშვნელოვანია, რომ პირგასამტეხლო მოვალეს უპირობოდ ეკისრება, მიუხედავად იმისა, ვალდებულების დარღვევით კრედიტორმა ზიანი განიცადა თუ არა. მართალია, კრედიტორს ენიჭება პირგასამტეხლოს უპირობოდ მოთხოვნის უფლება, მაგრამ მისი ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლომ მხედველობაში უნდა მიიღოს, თუ როგორია შესრულების ღირებულების, მისი შეუსრულებლობისა და არაჯეროვანი შესრულებით გამოწვეული ზიანის თანაფარდობა პირგასამტეხლოს ოდენობასთან. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირგასამტეხლოს მიზანია კრედიტორის დარღვეული უფლების აღდგენა და არა გამდიდრება. შესაბამისად, პირგასამტეხლო უნდა იყოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ვალდებულების დარღვევის თანაზომიერი და გონივრული.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვილი პირგასამტეხლოს ოდენობა არის შეუსაბამოდ მაღალი და მიზანშეწონილად მიაჩნია მისი შემცირება. ვალდებულების დარღვევის შედეგად მოსალოდნელ საკარაუდო ზიანთან მიმართებაში და დამრღვევის მხრიდან ბრალის ხარისხის, დარღვევის სიმძიმისა და დარღვევის შედეგებიდან გამომდინარე, სასამართლოს

გონივრულად მიაჩნია, რომ 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე მოთხოვნილი პირგასამტეხლო (570,19 ლარი) უნდა შემცირდეს და პირგასამტეხლო განისაზღვროს - 300 ლარით.

სასამართლოს გონივრულად მიაჩნია, რომ პირგასამტეხლოს მოთხოვნილი ოდენობა 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 165.7 ლარზე, 2019 წლის 09 იანვრიდან ვალდებულების სრულად შესრულებამდე ყოველდღიური პირგასამტეხლოს 0,5%, არაუმეტეს - 100,00 ლარი შემცირდეს და განისაზღვროს არაუმეტეს - 50 ლარით; ასევე 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 2 042.12 ლარზე, 2019 წლის 09 იანვრიდან ვალდებულების სრულად შესრულებამდე, ყოველდღიური პირგასამტეხლოს 0,5%, არაუმეტეს - 400,00 ლარი შემცირდეს და განისაზღვროს არაუმეტეს - 200 ლარით; 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 799.14 ლარზე, 2019 წლის 09 იანვრიდან ვალდებულების სრულად შესრულებამდე, ყოველდღიური პირგასამტეხლოს 0,5%, არაუმეტეს - 100,00 ლარი შემცირდეს და განისაზღვროს არაუმეტეს - 50 ლარით.

6.4. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 411-ე მუხლის მიხედვით, ზიანი უნდა ანაზღაურდეს არა მხოლოდ ფაქტობრივად დამდგარი ქონებრივი დანაკლისისთვის, არამედ მიუღებელი შემოსავლისთვისაც. მიუღებლად ითვლება შემოსავალი, რომელიც არ მიუღია პირს და რომელსაც იგი მიიღებდა, ვალდებულება ჯეროვნად რომ შესრულებულიყო.

ამავე კოდექსის 414-ე მუხლის მიხედვით, ზიანის ოდენობის განსაზღვრისას მხედველობაშია მისაღები ის ინტერესი, რომელიც კრედიტორს ჰქონდა ვალდებულების ჯეროვანი შესრულების მიმართ. ზიანის ოდენობის დასადგენად გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ხელშეკრულების შესრულების დრო და ადგილი.

რაც შეეხება მოთხოვნას მიუღებელი შემოსავლის სახით აღსრულებამდე წლიური 48%-ის დაკისრების ნაწილში, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მოსარჩელე წარმოადგენს საკრედიტო დაწესებულებას და მიუღებელი შემოსავლის სახით მას ადგება ზიანი, სადავოობის შემთხვევაში **ზიანის ოდენობა უნდა იყოს დასაბუთებული და სათანადო მტკიცებულებებით გამყარებული.**

საქართველოს უზენაესი სასამართლო საქმეზე №ას-1018-979-2016, 21 აპრილი, 2017 წელი განმარტავს - **სამოქალაქო კოდექსის 411-ე მუხლის** თანახმად, ზიანი უნდა ანაზღაურდეს არა მხოლოდ ფაქტობრივად დამდგარი ქონებრივი დანაკლისისთვის, არამედ მიუღებელი შემოსავლისთვისაც. მიუღებლად ითვლება შემოსავალი, რომელიც არ მიუღია პირს და რომელსაც იგი მიიღებდა, ვალდებულება ჯეროვნად რომ შესრულებულიყო. ამდენად, კანონმდებელი დაზარალებულს (კრედიტორს) უფლებას აძლევს ზიანის ანაზღაურება

მოითხოვოს არა მხოლოდ ფაქტობრივად დამდგარი ქონებრივი დანაკლისისათვის, არამედ იმ ანაცდენი სარგებლისათვის, რომელსაც დაზარალებული მიიღებდა სამოქალაქო ბრუნვის ნორმალური განვითარების შედეგად. მთავარი წინაპირობა მოცემული მუხლის გამოყენებისათვის არის სამართლებრივი სიკეთის ხელყოფა, რასაც შედეგად მოჰყვა ზიანის დადგომა. საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ ზოგადი პრინციპის თანახმად, განსახილველი კატეგორიის დავაში, მოსარჩელეს ეკისრება როგორც ფაქტების მითითების, ასევე მათი დამტკიცების ტვირთი. შესაბამისად, მოცემულ შემთხვევაში, **მოსარჩელეს უნდა მიეთითებინა და დაემტკიცებინა, რომ მოპასუხის ქმედება იყო არამართლზომიერი, ამ ქმედებამ გამოიწვია ზიანი, მოპასუხის ქმედებასა და დამდგარ ზიანს შორის არსებობს მიზეზობრივი კავშირი, ასევე ის, თუ რას შეადგენს ზიანის ოდენობა. ამასთან, ვინაიდან მოსარჩელე ითხოვს ზიანის ანაზღაურებას მიუღებელი შემოსავლის სახით, მოსარჩელეს იმგვარი მტკიცებულებები უნდა წარედგინა, რომელიც შექმნიდა ობიექტურ სურათს ასეთი შემოსავლების მიღებასთან დაკავშირებით.** საგულისხმოა, ასევე, თავად „მიუღებელი შემოსავლის“ განმარტება. სასამართლო პრაქტიკაში დამკვიდრებული მოსაზრების თანახმად, ეს არის სარგებელი, რომელიც შეიძლება დამდგარიყო **სამოქალაქო** ბრუნვის ნორმალური განვითარების შედეგად. ესაა ანაცდური მოგება, რომლის ანაზღაურებაც მოსარჩელის განსაკუთრებულ კომერციულ ინტერესში შედის, ვინაიდან კომერციულ ბრუნვაში მისი ინტერესი შემოსავლის მიღებისკენაა მიმართული, თუმცა თავად მოგება არ გულისხმობს ერთობლივ შემოსავალს, ყოველგვარი ხარჯების გამოქვითვების გარეშე რომელსაც დაზარალებული ობიექტურად მიიღებდა **სამოქალაქო** ბრუნვის ნორმალური განვითარების შედეგად.

მართალია, მოსარჩელე მიუთითებს ნორმის ფაქტობრივ ელემენტებზე, თუმცა, როგორც არაერთხელ აღინიშნა, მოპასუხე შესაგებლით არ დაეთანხმა სადავო პერიოდში მოთხოვნილი ოდენობით შემოსავლის მიღების საკითხს, **რამაც მოსარჩელეს მითითებული ფაქტის დადასტურების ვალდებულება წარმოუშვა.** (იხ. სუსგ №ას-1018-979-2016, 21 აპრილი, 2017 წელი).

სასამართლო განმარტავს, რომ სრული ანაზღაურება ეხება არა საერთოდ ზიანს, რომელიც შეიძლება ვინმემ განიცადოს, არამედ იმ ზიანს, რომელიც სამოქალაქო პასუხისმგებლობის საერთო საფუძვლებიდან გამომდინარე ანაზღაურებადია. ანაზღაურებას ექვემდებარება ის ზიანი, რომელიც მოვალისათვის წინასწარ იყო სავარაუდო და წარმოადგენს ზიანის გამომწვევი მოქმედების უშუალო შედეგს. როდესაც ხელშეკრულების მხარე კისრულობს ვალდებულებას, მას მხედველობაში აქვს მხოლოდ იმ რისკის აღება, რომელიც კანონზომიერად არის დაკავშირებული ხელშეკრულების შესრულებასთან. აღნიშნულიდან გამომდინარე, მისგან შეიძლება მოთხოვილ იქნეს მხოლოდ იმ ზიანის ანაზღაურება, რომელიც ხელშეკრულების დარღვევის ნორმალურ შედეგად აღიქმება.

უზენაესი სასამართლოს განმარტებით - მიუღებელი შემოსავალი თავისი ბუნებით გულისხმობს „წმინდა ეკონომიკურ დანაკარგს“ (pure economic loss), რომელიც ხელშეკრულების მხარემ განიცადა და, რომელსაც ადგილი არ ექნებოდა, ხელშეკრულება რომ ჯეროვნად შესრულებულიყო. იმისათვის, რომ შემოსავალი მიუღებლად ჩაითვალოს, მას პირდაპირი და უშუალო კავშირი უნდა ჰქონდეს მოვალის მიერ ვალდებულების დარღვევასთან. პირდაპირ კავშირში იგულისხმება მოვლენების, მოქმედებისა და დამდგარი შედეგის ის ლოგიკური ბმა, რომელიც არ ტოვებს შემოსავლის მიღების რეალურ შესაძლებლობასთან დაკავშირებული ეჭვის საფუძველს (იხ. სუსგ ას-459-438-2015, 07.10.2015 წ.).

განსახილველ შემთხვევაში, მართალია, მოსარჩელე მიუთითებს ნორმის ფაქტობრივ ელემენტებზე, თუმცა, რადგანაც მოპასუხე შესაგებლით არ დაეთანხმა სადავო პერიოდში **მოთხოვნილი ოდენობით შემოსავლის მიღების საკითხს**, მოსარჩელეს მითითებული ფაქტის დადასტურების ვალდებულება წარმოეშვა. სასამართლო იზიარებს მოსარჩელის მითითებას ზიანის მიყენების ფაქტზე, **თუმცა ზიანის ოდენობა - აღსრულებამდე წლიური 48% არ არის დასაბუთებული. სამოქალაქო ბრუნვის პირობებში, ასევე საკრედიტო დაწესებულების საკრედიტო პოლიტიკისა და ეროვნული ბანკის რეგულაციების გათვალისწინებით ყოველწლიურად საპროცენტო განაკვეთები განიცდის ცვლილებებს. შესაბამისად, წლების მანძილზე (აღსრულებამდე) ფიქსირებულად ისეთი მაღალი საპროცენტო განაკვეთით სარგებლის მიღება, როგორსაც ითხოვს მოსარჩელე უნდა იყოს დასაბუთებული და ამაჯდროულად დადასტურებული მოსარჩელის მიერ.**

მოსარჩელეს რაიმე მტკიცებულება რომელიც მოსარჩელის შემოსავლის (რასაც წინასწარ ივარაუდებდა ვალდებული პირი) რეალურად მიღების შესაძლებლობას დაადასტურებდა, არ არის წარმოდგენილი. შესაბამისად, სასამართლო ასკვნის, რომ მოსარჩელემ, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის შესაბამისად, ვერ დაძლია მიუღებელი შემოსავლის სახით ზიანის ოდენობის მტკიცების ტვირთი.

კონკრეტულ შემთხვევაში, 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იყო კრედიტით სარგებლობისათვის წლიური საპროცენტო სარგებლის გადახდევინება. შესაბამისად, სს "თიბისი ბანკმა" კრედიტით გაცემული ძირითადი თანხიდან ვერ მიიღო შემოსავალი, რასაც ის მიიღებდა ხელშეკრულების მოქმედების ვადაში, შესაბამისად, მოვალეს ანუშ მოსიანს კრედიტორის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 2019 წლის 09 იანვრიდან ვალდებულების სრულად შესრულებამდე მიუღებელი შემოსავლის სახით საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 799,41 ლარზე წლიური 48%-ის გადახდა აღსრულებამდე, **მაგრამ არაუმეტეს ერთი წლისა.**

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს - სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. იმ მხარის წარმომადგენლობისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, სასამართლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, არაქონებრივი დავის შემთხვევაში - განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით, 2000 ლარამდე ოდენობით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მოსამზადებელ სხდომაზე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, თუ სარჩელის ცნობა დავის საგნის მხოლოდ ნაწილს შეეხება, სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ვალდებულება განისაზღვრება დარჩენილი ნაწილის შესაბამისად.

მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელეს მოპასუხის მიერ სარჩელის 3298,29 ლარის ნაწილში ცნობის გამო უნდა დაუბრუნდეს 98,94 ლარი, ხოლო 17,10 ლარი ჩაითვლება ბიუჯეტში გადახდილად. მოპასუხეს მოსარჩელის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის 59,57 ლარის, სარჩელის უზრუნველყოფაზე გადახდილი 50 ლარისა და აკრძალვის რეგისტრაციის საფასურის 20 ლარის ანაზღაურება.

მოსარჩელე სს „თიბისი ბანკი“ ითხოვს ასევე საადვოკატო მომსახურებისათვის გადახდილი თანხის ანაზღაურებას 234,15 ლარის ოდენობით. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის ბოლო წინადადების შესაბამისად, მოსარჩელეს უნდა აუნაზღაურდეს წარმომადგენლობისათვის გაწეული ხარჯი - მოთხოვნილი ოდენობით.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹ მუხლის თანახმად სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის

შემთხვევაში სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით (განჩინებით) აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისათვის კანონით დადგენილი წესით. მხარეთა მორიგების შემთხვევაში სასამართლო აუქმებს უზრუნველყოფის ღონისძიებას, თუ მხარეები სხვა რამეზე არ შეთანხმდებიან.

სარჩელზე გამოყენებული უზრუნველყოფის ღონისძიება რჩება ძალაში.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 49-ე, 53-ე, 243-244-ე, 257-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა:

1. სს „თიბისი ბანკის“ სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.
2. მოპასუხე ანუშ მოსიანს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანების - 202.24 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 165.7 ლარი და პირგასამტეხლო - 36.54 ლარი.
3. მოპასუხე ანუშ მოსიანს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 2019 წლის 09 იანვრიდან 2017 წლის 17 დეკემბრის საბანკო კრედიტის #4092741-9427151 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 165.7 ლარზე, აღსრულებამდე პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა, მაგრამ არაუმეტეს - 50 ლარისა.
4. მოპასუხე ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანების - 316.32 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 291.33 ლარი და პირგასამტეხლო - 24.99 ლარი.
5. მოპასუხე ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს 2019 წლის 09 იანვრიდან 2018 წლის 31 იანვრის საბანკო კრედიტის #4092741-9576246 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 291.33 ლარზე, აღსრულებამდე პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა, მაგრამ არაუმეტეს - 100 ლარისა.
6. მოპასუხე ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანების - 2 342.12 ლარის გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 2 042.12 ლარი და პირგასამტეხლო - 300 ლარი.

7. მოპასუხე ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს 2019 წლის 09 იანვრიდან 2018 წლის 18 აპრილის საბანკო კრედიტის #4092741-9800507 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 2 042.12 ლარზე აღსრულებამდე პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0.5 %-ის გადახდა, მაგრამ არაუმეტეს - 200 ლარისა.

8. მოპასუხე ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანების - 872.52 ლარის ოდენობით გადახდა, საიდანაც ძირი თანხაა - 799.14 ლარი, პროცენტი - 62.72 ლარი და პირგასამტეხლო - 10.66 ლარი.

9. მოპასუხე ანუშ მოსიანს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 2019 წლის 09 იანვრიდან 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 799.14 ლარზე, აღსრულებამდე წლიური 48% სარგებლის გადახდა, მაგრამ არაუმეტეს 1 წლისა.

10. მოპასუხეს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 2019 წლის 09 იანვრიდან 2017 წლის 26 ივლისის საკრედიტო ბარათით სარგებლობის შესახებ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ძირ თანხაზე - 799.14 ლარზე, პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0.5%-ის გადახდა აღსრულებამდე, მაგრამ არაუმეტეს 50 ლარისა.

11. დაეკისროს მოპასუხე ანუშ მოსიანს მოსარჩელე სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ მოსარჩელის მიერ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის ნაწილის ანაზღაურების მიზნით 59,57 ლარის გადახდა, ასევე, სარჩელის უზრუნველყოფაზე გადახდილი - 50 ლარისა და აკრძალვის რეგისტრაციის საფასურის - 20 ლარის ანაზღაურება.

12. დაუბრუნდეს მოსარჩელე სს „თიბისი ბანკს“ მის მიერ სარჩელზე 2019 წლის 11 იანვარს №2 საგადახდო დავალებით #2 გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან - 175,61 ლარიდან - 98,94 ლარი.

13. ანუშ მოსიანს სს „თიბისი ბანკის“ სასარგებლოდ დაეკისროს მოსარჩელის მიერ იურიდიული მომსახურებისათვის გაწეული ხარჯის - 234.15 ლარის ანაზღაურება.

14. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-15 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

15. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების

გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:

ლილი ტყემალაძე